31 Αυγούστου 2021

Προβληματισμός στη Λάρισα για την έλευση της κούκλας ΑΜΑΛ σε μια ιστορική μέρα για την πόλη – Τι αναφέρει ο Μητροπολίτης

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Τον προβληματισμό του για την έλευση της κούκλας ΑΜΑΛ στη πόλη της Λάρισας, ιδιαίτερα σε μια σημαντική ημέρα για τη πόλη διότι την 31η Αυγούστου 1881 ο ελευθερωτής Ελληνικός Στρατός εισήλθε στην πόλη με ειρηνικό τρόπο και δικαίωσε τα όνειρα και την προσμονή αιώνων των Θεσσαλών που πάντα αγαπούσαν την ελευθερία και υπερμαχούσαν γι᾽ αυτήν, εξέφρασε ο Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ιερώνυμος με κείμενό του με τίτλο «Αμαλ-Ηκίτες Και Φιλισταίοι».

«Είναι λοιπόν, απορίας άξιο γιατί την τόσο δική μας ημέρα της 31ης Αυγούστου επέλεξαν κάποιοι για να φέρουν στην πόλη μας την διάσημη πλέον κούκλα που με το όνομα Αμάλ ξεκίνησε «από το Γκαζιαντέπ κοντά στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας μέχρι το Μάντσεστερ στο Ηνωμένο Βασίλειο» για να «φωτίζει τις ιστορίες των εκατομμυρίων νεαρών προσφύγων που ζουν εκτοπισμένοι – και αναγκασμένοι να κινδυνεύουν σε αναζήτηση μίας καλύτερης ζωής». Ποια είναι η ιστορία πίσω από αυτην την κούκλα;», **αναφέρει ο Σεβασμιώτατος ενώ προλαβαίνει και όσους θα σπεύσουν να διαστρεβλώσουν τα λεγόμενά του όπως έπραξαν και στην περίπτωση του Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεοκλήτου.** »

Ως Μητροπολίτης παρακαλώ να μην προσπαθούν να εμπλέξουν την Εκκλησία σε θεωρήσεις και ενέργειες βραχυπρόθεσμου εντυπωσιασμού, την στιγμή που η θέση Της και η προοπτική Της έχουν άλλες διαστάσεις. Το λέω αυτό καθώς κάποιοι από τα αριστερά και κάποιοι άλλοι από τα δεξιά, αν δεν προκαλούν ανοικτά, καραδοκούν την οποιανδήποτε αναφορά για να την (παρ-)ερμηνεύσουν και να δικαιώσουν τα δικά τους πιστεύματα. Στα πλαίσια αυτά ενστερνίζομαι απολύτως την θέση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, ο οποίος έχοντας την ειδικότερη ευθύνη της διαφύλαξης της ιερότητας του χώρου των Μετεώρων, κάτι που με νόμο του Κράτους έχει αναγνωρισθεί, απέκρουσε την πραγματοποίηση της οποιασδήποτε εκδήλωσης που δεν ταιριάζει με τον ιερό χαρακτήρα και το πνευματικό υπόβαθρο της περιοχής της μοναστικής πολιτείας. Αυτονόητο είναι ότι ο Σεβασμιώτατος δεν είναι μόνος, αλλά έχει την συναντίληψη των Μητροπολιτών της Θεσσαλίας και περαιτέρω της Εκκλησίας της Ελλάδος»,

σημειώνει.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος αναφέρει τι θα πράξει σήμερα η τοπική Εκκλησία για τη σημαντική ημέρα για την πόλη της Λάρισας. *«Τι θα κάνουμε την Τρίτη 31 Αυγούστου; Δεν επιτρέπεται να διαφωνήσουμε με πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δράσεις, καθώς στηρίζουμε τον αγώνα των καλλιτεχνών μας να επιβιώσουν και να αναδειχθούν πανελλαδικά μετά την ξηρασία της καραντίνας. Συνάμα όμως, ως Χριστιανοί δεν ξεχνάμε το χρέος μας να ευχαριστήσουμε τον Άγιο Θεό για τις ιστορικές συγκυρίες, ιδίως τις ευνοικές, και την πρόνοιά Του για τον λαό μας. Γι᾽ αυτό σε όλους τους Ιερούς Ναούς της Λάρισας την Τρίτη 31 Αυγούστου και ώρα 8:00΄ το βράδυ, θα πραγματοποιηθεί ευχαριστήρια παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο για το σπουδαίο αγαθό της ελευθερίας μας, ώστε και το ευχαριστώ μας να πούμε στη Μητέρα του Κυρίου μας, και να παρακαλέσουμε για το μέλλον του τόπου μας. Είναι κάτι που το έχουμε ανάγκη περισσότερο από όσο νομίζουμε…»*

Όσο για μετά την Παράκληση; Ο Σεβασμιώτατος θα πάει στον κινηματογράφο για να παρακολουθήσει στις 9:30΄ το βράδυ, την ταινία «Ο Άνθρωπος του Θεού» με τον Άρη Σερβετάλη. «Είπαμε, στηρίζουμε την αξιοπρεπή καλλιτεχνική μας παραγωγή!’, καταλήγει.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Ἡ 31η Αὐγούστου εἶναι ἡμέρα σημαντική γιά τήν Λάρισα. Καί τοῦτο διότι τήν 31η Αὐγούστου 1881 ὁ ἐλευθερωτής Ἑλληνικός Στρατός εἰσῆλθε στήν πόλη μέ εἰρηνικό τρόπο καί δικαίωσε τά ὄνειρα καί τήν προσμονή αἰώνων τῶν Θεσσαλῶν πού πάντα ἀγαποῦσαν τήν ἐλευθερία καί ὑπερμαχοῦσαν γι᾽ αὐτήν. Φέτος εἰδικότερα, συμπληρώνονται ἑκατόν-σαράντα (140) χρόνια ἀπό τήν εὐλογημένη ἐκείνη ἡμέρα πού οἱ Ἑλληνικές Σημαῖες κυμάτισαν περήφανα παντοῦ στή Λάρισα διατρανώνοντας τήν ἀναίμακτη ἐπιτυχία. Βέβαια, φέτος ἡ ἐπέτειος αὐτή ἐπισκιάζεται ἀπό τήν ἄλλη μεγάλη ἐπέτειο τῶν διακοσίων ἐτῶν ἀπό τήν κήρυξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης καί τήν διακήρυξη τῶν Ἑλλήνων ὅτι ὑπάρχουν πλέον ὡς ἐλεύθερο ἔθνος ἀνάμεσα στά ὑπόλοιπα τῆς γῆς αὐτῆς. Ἀλλά τελευταῖα καί κάθε χρόνο, καθώς ἡ ἡμέρα ἐμπίπτει στό τέλος τῶν θερινῶν διακοπῶν, ὑπάρχει μιά δυσκολία στόν ἑορτασμό της, ἴσως καί μιά ἀμέλεια ὅσο τά χρόνια προχωροῦν καί ξεθωριάζει ἡ ἱστορική μνήμη.

Τό τί ἀνέδειξε ἡ ἡμέρα ἐκείνη καί ποιά στοιχεῖα συνέθεταν τό χαρακτῆρα καί τό ἦθος τῶν προπατόρων μας, τό ἀπέδειξε μέ εἰδική πρωτότυπη μονογραφία με τίτλο «Ἡ πρώτη μουσουλμανική μειονότητα τοῦ νέου κράτους: οἱ μουσουλμάνοι τῆς Θεσσαλίας» στό τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ, ὁ Ἑλλογ. κ.

Γεώργιος Καλαντζῆς, Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων, ὅπου μέ στατιστικά δεδομένα καί τεκμηριωμένα κατέδειξε τό γεγονός ὅτι οἱ Ἕλληνες καί εἰδικότερα οἱ Θεσσαλοί, χωρίς νά δεσμεύονται ἀπό καμία διεθνῆ συνθήκη, χωρίς διεθνῆ βοήθεια ἤ ἔλεγχο, παρά τά καταπιεστικά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ἐξ αἰτίας τοῦ κηρύγματος τῆς ἀγάπης καί τῆς ἠθικῆς τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας σεβάστηκαν, προστάτεψαν καί διευκόλυναν τούς μουσουλμάνους ὅταν ἀπό κυρίαρχη ὁμάδα, μετά τήν ἐνσωμάτωση τῆς Θεσσαλίας, μετεβλήθησαν σέ μειονότητα.

Κληρονομῶντας αὐτό τό ἦθος, πού πηγάζει ἀπό τήν Ὀρθόδοξη Παράδοση καί τόν πολιτισμό της, οἱ προπάτορές μας καί πάλι ὅταν χρειάσθηκε, συμπεριφέρθηκαν μέ ἀνθρωπιά ἐπιδεικνύοντας ἀνωτερότητα καί φιλότιμο. Ἔτσι, στούς Βαλκανικούς πολέμους τό στρατιωτικό νοσοκομεῖο τῆς πόλης μας, τό ὁποῖο ἦταν τό σπουδαιότερο τῶν πολέμων ἐκείνων, φιλοξένησε καί περιέθαλψε ἰσότιμα Ἕλληνες καί Τούρκους στρατιῶτες, κάτι πού ἐπανελήφθη ὅταν ἡ Ἑλλάδα ἐνεπλάκη στόν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ὁπότε καί πάλι φιλοξενήθηκαν στρατιῶτες τοῦ ὅποιου «ἐχθροῦ». Γιά νά γίνει καλύτερα κατανοητό τό τί σημαίνει αὐτό, νά σημειωθεῖ ὅτι πέραν τῆς ἀποθεραπείας καί τῆς φιλοξενίας, οἱ καθημερινές τους ἀνάγκες σέ τσιγάρα, σέ ροῦχα, στήν ἐπικοινωνία μέ τίς οἰκογένειές τους κ.ἄ., καλύπτονταν ἀπό τό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας καί πρωτοβουλίες διαφόρων σωματείων καί ὁμάδων.

Τό ἴδιο πάλι συνέβη στό ἔπος τοῦ ᾽40, ὁπότε στό νοσοκομεῖο Λάρισας οἱ αἰχμάλωτοι Ἰταλοί στρατιῶτες ἀντιμετωπίστηκαν χωρίς καμία διάκριση σέ σχέση μέ τούς Ἕλληνες τραυματίες. Αὐτό δέ, τό μαρτυροῦν οἱ ἀναφορές Ἰταλῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι μετά τήν κατάρρευση τοῦ μετώπου ἀνέλαβαν τήν διοίκηση καί λειτουργία τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου τῆς Λάρισας. Ὅμως, καί στά νεώτερα χρόνια ἡ διάθεση ἀλληλεγγύης καί ὑποστήριξης τοῦ ὅποιου ἐμπερίστατου δέν ἔπαψε νά χαρακτηρίζει τούς Λαρισαίους, μέ κορυφαία τήν ἀντιμετώπιση τῶν μεταναστευτικῶν ροῶν.

Τά παραπάνω νομίζουμε εἶναι ἐπαρκῆ γιά νά προσδιορίσουν τό ἦθος καί τήν συμπεριφορά μας, ὅταν προκύπτει ἡ ὅποια ἀνθρωπιστική κρίση καί ὑπάρχει πραγματική ἀνάγκη, ὁπότε καί αὐτονόητο εἶναι πώς καί σήμερα τό ὅμοιο θά πράξουμε. Εἶναι λοιπόν, ἀπορίας ἄξιο γιατί τήν τόσο δική μας ἡμέρα τῆς 31ης Αὐγούστου ἐπέλεξαν κάποιοι γιά νά φέρουν στήν πόλη μας τήν διάσημη πλέον κούκλα πού μέ τό ὄνομα Ἀμάλ ξεκίνησε «από το Γκαζιαντέπ κοντά στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας μέχρι το Μάντσεστερ στο Ηνωμένο Βασίλειο» γιά νά «φωτίζει τις ιστορίες των εκατομμυρίων νεαρών προσφύγων που ζουν εκτοπισμένοι – και αναγκασμένοι να κινδυνεύουν σε αναζήτηση μίας καλύτερης ζωής». Ποιά εἶναι ἡ ἱστορία πίσω ἀπό αὐτήν την κούκλα; «Η ιστορία της Μικρής Αμάλ ξεκίνησε με την

πολυβραβευμένη παράσταση The Jungle (Η Ζούγκλα) του Good Chance Theatre. Η παράσταση αυτή, που απέσπασε διθυραμβικές κριτικές, βασιζόταν στις ιστορίες που συνέλεξαν οι ιδρυτές της Good Chance, Joe Murphy και Joe Robertson όταν δημιούργησαν το πρώτο τους Θέατρο Ελπίδας στον προσφυγικό καταυλισμό του Καλαί το 2015. Η Μικρή Αμάλ εμφανίστηκε ως χαρακτήρας στη Ζούγκλα, εκπροσωπώντας τα εκατοντάδες ασυνόδευτα παιδιά που ζούσαν στον καταυλισμό του Καλαί χωρισμένα από τις οικογένειές τους. Μετά την επιτυχία της παράστασης, η οποία πυροδότησε μία παγκόσμια συνομιλία γύρω από τους πρόσφυγες και τη διεθνή ανθρωπιστική κρίση, η ομάδα της Good Chance κατάλαβε πως η ιστορία της Μικρής Αμάλ έχει ακόμα πολλά να πει.» (walkwithamal.org). Οὐσιαστικά, μέ τρόπο καί ἀρχές διαφορετικές ἀπό τήν παράδοσή μας, προσπαθοῦν κάποιοι νά μᾶς κάνουν νά σταθοῦμε εὐνοϊκά ἔναντι τῶν ὅποιων προσφύγων καί τῆς ὅποιας διεθνοῦς ἀνθρωπιστικῆς κρίσης, κάτι πού ἤδη ἔχουμε κάνει καί θά ξανακάνουμε ἐάν χρειασθεῖ. Ἐπομένως; Κομίζουσι γλαῦκας εἰς Ἀθήνας! Ἐκτός ἄν ὑπονοοῦν πώς ἔχουμε ἔλλειμμα πολιτισμοῦ καί ἀνθρωπιᾶς καί συνεπῶς πρέπει (ποιοί ἄραγε;) νά μᾶς παραδώσουν μαθήματα…

Στό πρακτικό μέρος, κατά τήν δήλωση τῶν διοργανωτῶν: «Για την πραγματοποίηση του Ταξιδιού, η Good Chance χρειάζεται τη στήριξή σας. Η έκκληση «Ένα Βήμα Ακόμα» έχει ως στόχο τη συγκέντρωση χρημάτων για τη στήριξη του ταξιδιού της Μικρής Αμάλ, των καλλιτεχνικών και εκπαιδευτικών προγραμμάτων του Ταξιδιού και κυριότερα την ευαισθητοποίηση σχετικά με την προσφυγική κρίση αλλά και την πρόσβαση των νεαρών προσφύγων στην παιδεία.» (walkwithamal.org). Μακάρι… Μακάρι νά συγκεντρωθοῦν χρήματα καί τό κυριώτερο, μακάρι νά πᾶνε στόν σκοπό γιά τόν ὁποῖον συγκεντρώθηκαν… Μακάρι. Στά δικά μας. Ἡ ἔλευση τοῦ δρώμενου αὐτοῦ στήν Λάρισα ἔδωσε τήν εὐκαιρία νά πραγματοποιηθοῦν κάποιες πολιτιστικές ἐκδηλώσεις μέ τήν ὑποστήριξη τῆς Ἀντιδημαρχίας Πολιτισμοῦ. Κατανοῶ τήν ἀνάγκη, μετά ἀπό μῆνες ἀπραξίας λόγω καραντίνας, τό καλλιτεχνικό δυναμικό νά ἀξιοποιηθεῖ καί νά ἐνισχυθεῖ, ὥστε νά ἐπιβιώσει καί νά ἐξελιχθεῖ. Ἐνδεχομένως, ἡ πιεστική αὐτή ἀνάγκη νά καλύφθηκε πίσω ἀπό τήν ἀφορμή τῆς περιοδείας τῆς κούκλας αὐτῆς, ὥστε νά εἶναι εὐκολότερη ἡ αἰτιολόγηση τοῦ προγραμματισμοῦ τῶν συγκεκριμένων δράσεων. Ἐπίσης, ἀναμενόμενο εἶναι οἱ πολιτικές παρατάξεις τοῦ Δήμου, στά πλαίσια τῆς ἄρθρωσης πολιτικοῦ λόγου νά ἀντιδροῦν, νά ἀντιπαρατίθενται καί νά ἐπιχειρηματολογοῦν. Ὡς πολίτης κατανοῶ καί ἀποδέχομαι τά παραπάνω. Ὡς Μητροπολίτης παρακαλῶ νά μήν προσπαθοῦν νά ἐμπλέξουν τήν Ἐκκλησία σέ θεωρήσεις καί ἐνέργειες βραχυπρόθεσμου ἐντυπωσιασμοῦ, τήν στιγμή πού ἡ θέση Της καί ἡ προοπτική Της ἔχουν ἄλλες διαστάσεις. Τό λέω αὐτό καθώς κάποιοι ἀπό τά ἀριστερά καί κάποιοι ἄλλοι ἀπό τά δεξιά, ἄν δέν προκαλοῦν ἀνοικτά,

καραδοκοῦν τήν ὁποιανδήποτε ἀναφορά γιά νά τήν (παρ-)ἑρμηνεύσουν καί νά δικαιώσουν τά δικά τους πιστεύματα.

Στά πλαίσια αὐτά ἐνστερνίζομαι ἀπολύτως τήν θέση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, ὁ ὁποῖος ἔχοντας τήν εἰδικότερη εὐθύνη τῆς διαφύλαξης τῆς ἱερότητας τοῦ χώρου τῶν Μετεώρων, κάτι πού μέ νόμο τοῦ Κράτους ἔχει ἀναγνωρισθεῖ, ἀπέκρουσε τήν πραγματοποίηση τῆς ὁποιασδήποτε ἐκδήλωσης πού δέν ταιριάζει μέ τόν ἱερό χαρακτῆρα καί τό πνευματικό ὑπόβαθρο τῆς περιοχῆς τῆς μοναστικῆς πολιτείας. Αὐτονόητο εἶναι ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος δέν εἶναι μόνος, ἀλλά ἔχει τήν συναντίληψη τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Θεσσαλίας καί περαιτέρω τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Δίκαια καί ὁ Δήμαρχος Μετεώρων συμπαρατάχθηκε, βιώνοντας τήν ἰδιαίτερη προοπτική τῆς περιοχῆς. Ἄδικα τά κομματικά ἐπιτελεῖα ἔσπευσαν νά ἐκδώσουν σπεκουλαδόρικες ἀνακοινώσεις, ξεχνῶντας τήν διαχρονικότητα τῆς ταυτότητας τῶν Μετεώρων πού πρέπει νά προστατευτεῖ γιά νά ἀναδειχθεῖ.

Στήν ἐποχή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, λαοί ἐχθρικοί πρός τόν Ἰσραήλ, ἀλλά καί συναμετάξυ τους ἦταν οἱ Ἀμαληκῖτες πού κατοικοῦσαν στά νότια τῆς Χαναάν, στά σύνορα σήμερα μεταξύ Ἰσραήλ καί Αἰγύπτου, καθώς καί οἱ Φιλισταῖοι πού κατεῖχαν τίς εὔφορες πεδιάδες πρός τήν Μεσόγειο θάλασσα. Πολεμοῦσαν μεταξύ τους, ἀλλά ἀκόμη καί χωρίς συνεννόηση, συνασπίζονταν γιά νά χτυπήσουν καί οἱ δύο τόν Ἰσραήλ σέ διάφορες εὐκαιρίες. Αὐτήν τήν εὐκαιριακή συμμαχία θυμήθηκα καθώς πολλοί, γιά διαφορετικούς ὁ καθένας λόγους, προκαλοῦν γιά μιά τοποθέτηση γύρω ἀπό τό προγραμματιζόμενο δρώμενο. Θυμήθηκα ἐπίσης, πώς ὁ Ἰσραήλ ἔχανε τίς μάχες ὅταν ὑπῆρχε στό λαό διχόνοια ἤ ἔλλειψη σύνεσης. Ἡ διχόνοια, γιά ἄλλους λόγους εἶναι μᾶλλον δεδομένη, κι ἡ ἔλλειψη σύνεσης ἀποδεικνύεται ἀπό τό ὅτι κάποιοι ἀπό τούς πλέον θορυβώδεις Χριστιανούς (;) μας δέν ἔχουν μάθει τό μάθημά τους. Ποιό; Μά τό ὅτι βασική ἀρχή στά ἐπικοινωνιακά ἐπιτελεῖα εἶναι πώς ἄν θές νά διαφημίσεις κάτι καί νά τό καταστήσεις διάσημο, προκάλεσε διαφωνία ἄν ὄχι καί ρήξη μέ τήν κρατοῦσα θρησκεία. Ἡ εὔκολη «ἀγανάκτηση» ὁρισμένων ἤ ὁ «οὐ κατ᾽ ἐπίγνωσιν» ζῆλος ἄλλων, θά ἀναδείξει τό ὅποιο «προϊόν» καί αὐτό μετά, λόγω τῆς περιέργειας μερικῶν, λόγω τοῦ ἀντίθεσης κάποιων, λόγω τῆς μαζικότητας στή συμπεριφορά πολλῶν, θά πουλήσει μέ τεράστια ἐπιτυχία. Μέ ἄλλα λόγια, οἱ κυριώτεροι διαφημιστές τέτοιων δραστηριοτήτων εἶναι συνήθως ὅσοι σπεύδουν αὐτόκλητοι νά δηλώσουν τήν δημόσια ἀντίθεσή τους, καταδικάζοντας μέ ἐκφράσεις βαριές, πού τό μόνο πού κατορθώνουν εἶναι νά καταστρατηγοῦν τόν νόμο τῆς ἀγάπης καί τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἄλλου, ἐπιτυγχάνοντας συνάμα νά χαρακτηριστοῦν γραφικοί οἱ ἴδιοι καί νά ἐνισχύσουν τήν ὅποια προκατάληψη ἐναντίον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λόγου.

Καί πάλι στά δικά μας. Τί θά κάνουμε τήν Τρίτη 31 Αὐγούστου; Δέν ἐπιτρέπεται νά διαφωνήσουμε μέ πολιτιστικές καί καλλιτεχνικές δράσεις, καθώς στηρίζουμε τόν ἀγῶνα τῶν καλλιτεχνῶν μας νά έπιβιώσουν καί νά ἀναδειχθοῦν πανελλαδικά μετά τήν ξηρασία τῆς καραντίνας. Συνάμα ὅμως, ὡς Χριστιανοί δέν ξεχνᾶμε τό χρέος μας νά εὐχαριστήσουμε τόν Ἅγιο Θεό γιά τίς ἱστορικές συγκυρίες, ἰδίως τίς εὐνοϊκές, καί τήν πρόνοιά Του γιά τόν λαό μας. Γι᾽ αὐτό σέ ὅλους τούς Ἱερούς Ναούς τῆς Λάρισας τήν Τρίτη 31 Αὐγούστου καί ὥρα 8:00΄ τό βράδυ, θά πραγματοποιηθεῖ εὐχαριστήρια παράκληση πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο γιά τό σπουδαῖο ἀγαθό τῆς ἐλευθερίας μας, ὥστε καί τό εὐχαριστῶ μας νά ποῦμε στή Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, καί νά παρακαλέσουμε γιά τό μέλλον τοῦ τόπου μας. Εἶναι κάτι πού τό ἔχουμε ἀνάγκη περισσότερο ἀπό ὅσο νομίζουμε…

Καί μετά τήν Παράκληση; Δέν ξέρω γιά ἐσᾶς, ἐγώ πάντως θά πάω στόν κινηματογράφο καί θά παρακολουθήσω στίς 9:30΄ τό βράδυ, τήν ταινία «ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ» μέ τόν Ἄρη Σερβετάλη. Εἴπαμε, στηρίζουμε τήν ἀξιοπρεπῆ καλλιτεχνική μας παραγωγή!

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr